

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 8. De Scholastico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

ritate festis illa tanquam tertia dignitate. Secundo ex declaratione Capituli, visione Bullæ, electionis Thesaurariæ, & aliis iuribus in protocollo Capituli existentibus quæ indicant, esse tertiam dignitatem post Pontificalem. Tertiò ex pluribus actibus & functionibus capitularibus, videlicet, convocatione Capituli in absencia obtinentium majores dignitates. Quartò resultat probatio communis reputacionis nedium capitulo, quod se congregavit mandato Thesaurarij ut illius præsidis in absentia maiorum dignitatum, sed omnium quoque aliorum, à quibus pro Dignitate agnoscitur. Adde, quod inter Ecclesiæ columnas numeratur in c. 2. hoc it: V. Cucchum. l. 1. Inst. p. 133.

III. Ex dictis patet Custodem à Thesaurario nihil, aut parum distare. Si diversum facimus, Thesaurarij substitutus erit cap. 2. de off. Cnfst. Attamen quia diversi in jure tituli sunt, diversum munus esse agnoscamus. Certè in hac Germaniæ plaga in ecclesiis Cathedralibus Custos inter Prælatos numeratur, cui Sacrista subest, & quem designare voluerit, subcustos. Officium illius l. 1. Decretalium tit. 27. desribitur. ex conc. Toletani artis. Custos sollicitus esse debet ne omni ornamento ecclesiæ, & luminariis sive incenso, nec non panem, & vinum omni tempore præparatum ad missam habere debet, & per singulas horas Canonicas, signum ex consensu Archidiaconi sonare, & omnes oblationes, seu eleemosynas, seu decimas inter Fratres dividat. Et paucis interiectis. Huius, Archidiaconus, Archipresbyter, & Custos simul iuncti uno animo providè peragan, & perfectè: & non sit invidia, in que zelus inter illos.

§. VIII.

De Scholastico.

I. **Q**uemadmodum Schola ecclesiæ Cathedralibus, & Seminarium adolescentium Clericorum, ita Scholasticus necessarius est. Hinc olim sollicitè quærebatur, qui iuniores doceret latine legere, scribere, loqui, cantare, & quæ ad officium divinum pertinent, recitare. Is: verò Magister Scholæ, Scholasticus appellabatur. Inc. Ut nostrum de off. Archid. Cancellarius nuncupatur: propter similitudinem, quam cum Præfecto scriniorum gerit, cuius præcipuum munus est, publicas scripturas concinnare, & conservare. Buda. & Hottoman.

II. Modum constituendi Scholasticum præscribit Conc. Trid. Sess. 28. c. 18. nro. 32o. Deinde, inquit, ut minori impensa hujusmodi Scholis constituendis provideatur, statuit sancta Synodus, ut episcopi, Archiepiscopi &c. Scholasterias obtinentes, & alios, quibus est lectionis vel doctrinæ munus annexum ad docendum per se ipsos, si idonei sunt, alioqui per idoneos substitutos ab eisdem Scholasticis eligendos, & ab Ordinariis approbando etiam per subtractionem fructuum cogant, & compellant. Quod si episcopi iudicio digni non fuerint, alium qui dignus sit, nominent, omni appellatione remota: quod si neglexerint, episcopus ipse deputet. Nam qualitates attende, quæ à Concilio Trident: præscribuntur.

III. De cætero (ait Conc. Tr.) officia vel dignitates illæ quæ Scholasteria dicuntur, non nisi Doctoribus, vel Magistris.

Stris, aut Licentiatis in sacra pagina aut in iure Canonico, & alias personis idoneis, & qui per seipso id munus explere possint, conferantur, & aliter facta provisio nulla sit, & invalida, non obstantibus qui, buscunque privilegiis & consuetudinibus etiam immemoribus. Vbi Congregatio Cardinal. notat, eum, qui obtinet Scholasticam, cogi omnino debere ad obeendum munus luum. Garzia de benefic. par. 7. n. 35.

IV. Hæc quomodo in usu sint apud nos, nemo ignorat. Excusationem meritorientur majores Domini, quia per substitutos docent maximè in civitatibus, ubi Gymnasia, vel Academiz erectæ sunt. Quamobrem inter declarationes Card. legimus. Ante omnia in Seminariis conducendus est Grammaticus, & Musicus, qui pueros instruant & si reperiantur leuitæ, cæteris anteponendi sunt. Declar. n. 33. V. Actio. Mediol. ecclesie par. 2. p. 106.

§. IX.

De Prioribus.

I. Prior & Prioratus notissima nomina sunt. Eius duo genera. Alii enim Regulares, alii seculares nuncupantur. Ex his iterum alii Collegiales, alii Rurales. His curam animarum absq; collegio habent, illi vero Canonicorum collegio præsunt, quemadmodum indicat inscriptio cap. ultimi de maior. & obed. Sicut enim iuxta Regulam S. Benedicti Praefectus Monastici conventus Abbas, nominatur, iuxta Regulam S. Augustini Prior, sive Praepositus, sic in multis ecclesiis Collegiatis Praefecti aliquando Abbes, aliquando Piores appellantur. Greg. Tholos L. 15 c. 18. n. 1. Moscon. l. 1. par. 1. c. 14. Barbosa de Can.

& dignit. c. xi.

II. Idem igitur, qui in Germania nostra Decanus, in ecclesia Collegiata, alibi Prior est: unde dubitare non licet, quin dignitatem habeat, cum uniusque fori iurisdictio illi competat. Atatem in illo requiri annorum 25. sicut inchoatorum Barbosa moneret pag. 49. Non requiritur tamen, ut Doctoris, aut Licentiati gradu insignitus sit, quamvis exempta ecclesia foret. Nullibi enim hoc in jure præcipitur, & Concil. Trid. ubi de Dignitatibus loquitur sess. 24. c. 12. hortatur quidem, ut conferantur Doctoribus, non ramen præcipit, ut Garzia p. 7 cap. 7. resolvit ex sententia Congregationis Card. Imò ne quidem per Concilium Provincialis statui posse, ut dignitates & Canonicatus in ecclesiis Cathedralibus dentur graduatis tantum, habes in Declarat. Cardinal. S. cit. n. 3. Nicol. Garz. Par. 7. c. 7 nu 33. Barbos. lo. cit. num. 6 & l. 1. de lute eccles. c. 32. Mone- ta de conservatoribus c. 5. n. 25. & 94.

III. Priorum, qui Regulates vocantur etiam duæ classes sunt, alii Conventuales, alii Claustrales. Prioratus Conventualis dignitas est; claustral is non est c. Nisi effente de præbend. & clem. 2. de Ref. Causa diuersitatis est, quia Conventualis Prior potest Conventui cum potestate præstet, claustral is non itē, sed sub Abbatे constitutus, in Monasterio, in quo Abbas ipsius vivit, ad regulam & disciplinam religiosam attinet. Ex Conventualibus aliqui maximæ auctoritatis & potentiae sunt, ut patet in Ordine S. Ioannis Ierosolomytani Presbyterorum, quorum potestas episcopali par, & privilegia amplissima: de quibus Franc. Leo in Thesauro eccles. pag. 302. Priors, & Commendatarii intra limites sua-

M 2

tum